07/02/2024

Η εορτή του προστάτη των καρκινοπαθών στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε σήμερα και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Σάββα (Κυριωτίσσης) Βεροίας για την εορτή του Αγίου Παρθενίου Επισκόπου Λαμψάκου, προστάτη των καρκινοπαθών.

“Ας μιμηθούμε, λοιπόν, και εμείς τον άγιο Παρθένιο, τον οποίο εορ-τάσαμε και τιμήσαμε σήμερα, ακο-λουθώντας το παράδειγμά του και τηρώντας τη μεγάλη αυτή εντολή της αγάπης, και να είμεθα βέβαιοι ότι και εκείνος θα είναι πρόθυμος να ανταποκριθεί στα αιτήματά μας και να θεραπεύσει τις ασθένειές μας και να πρεσβεύει για όλους μας στον θρόνο του Θεού όχι μόνο για την ίαση των σωμάτων μας αλλά ιδιαίτερα για τη ***θεραπεία της ψυχής μας.*** *Γιατί τα σώματά μας, όπως όλοι γνωρίζουμε, κάποια στιγμή θα πάνε εκεί από όπου προήλθαν. Χώμα είμεθα και χώμα θα γίνουμε, αλλά η ψυχή μας είναι αθάνατη, είναι πλασμένη για να πάει σε Εκείνον με τον οποίο θα ζήσει αιώνια. Και αυτός είναι ο Θεός. Γι’ αυτό ας*

φροντίσουμε αυτά τα πράγματα να τα τακτοποιούμε μέσα στην ψυχή μας. Όχι ότι δεν πρέπει να ζήσουμε αυτή την ψυχή όπως πρέπει, και με αξιοπρέπεια και με υγεία και με τα αγαθά που ο Θεός δίδει. Αλλά ποτέ μην ξεχνούμε το ένα. Και αυτό το ένα είναι η ψυχή μας. Τι λέει; «Ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού ... και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν». Πρωτίστως η βασιλεία του Θεού που είναι η αιωνιότητά μας, είναι η κατοικία μας κοντά σε όλα εκείνα, τα οποία έχει ετοιμάσει για όλους εκείνους οι οποίοι τον αγαπούν", είπε μεταξύ αλλων ο Σεβασμιώτατος.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε μνημόσυνο για τα αποβιώσαντα μέλη του Συλλόγου Καρκινοπαθών Ημαθίας, αρτοκλασία για τους ασθενείς και αναγνώστηκε ειδική ευχή.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Στην ομιλία του ο Ποιμενάρχης ανέφερε μεταξύ άλλων: «Τῷ μύρῳ τοῦ Πνεύ-μα-τος ποιμήν Λαμψά-κου ὀφθείς, τήν θείαν ἐνέρ-γειαν παρά Θεοῦ δαψιλῶς θαυμά-των ἐ-πλού-τησας».

Στίς ἡμέρες μας πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκουν νά ἀπο-κτήσουν ἀξιώ-ματα καίὑλικό πλοῦτο. Πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀγωνίζονται νά κερδίσουν ὅσα περισσότερα μποροῦν καί προσφέ-ρουν τά πάντα γι᾽ αὐτόν τόν σκοπό, χωρίς νά σκέφτονται ὅμως ὅτι καί τά ἀξιώματα καί ὁ πλοῦτος δέν εἶναι αἰώνια. Εἶναι προσωρινά καί δέν συνοδεύουν μόνιμα τόν ἄν-θρω-πο πού τά ἀπέκτησε καί τά κατέχει, ἀλλά διαρκοῦν, στήν κα-λύτερη περίπτωση, ὅσο διαρκεῖ καί ἡ ζωή του.

Ὑπάρχουν ὅμως καί κάποιοι, οἱ ὁποῖοι ἀντί νά ἀγωνιοῦν γιά νά ἀποκτήσουν ὑλικά ἀγαθά πού θά χρησιμοποιήσουν γιά τή δική τους εὐχαρίστηση, χαίρονται νά προσ-φέ-ρουν ὅσα ἔχουν προκειμένου νά βοηθήσουν καί νά χαροποιήσουν τούς συναν-θρώπους τους.

Αὐτό ἔκανε καί ὁ ἑορταζόμενος σήμερα ἅγιος Παρθένιος, ἐπίσκο-πος Λαμψάκου, ὁ θαυματουργός, τοῦ ὁποίου ἔχουμε τήν εὐλογία νά προσκυνοῦμε καί τό χαριτόβρυτο λείψανό του.

Ἔζησε στήν ἐποχή τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, στή Βιθυνία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καί ἦταν παιδί ἑνός διακόνου τῆς Ἐκκλησίας. Ἔτσι γα-λουχήθηκε ἀπό μικρός στήν πίστη καί τή διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου. Καί ὅταν μεγάλωσε, δέν ἐπιδίωξε κάποια προνομιοῦχο θέση, ἀλλά ἐπέλεξε τό ταπεινό ἀλλά εὐλογη-μένο ἐπάγγελ-μα τοῦ ἁλιέως, μιμού-με-νος τούς μαθητές τοῦ Κυρίου μας, οἱ περισ-σότεροι ἀπό τούς ὁποί-ους ἦταν ἁλι-εῖς. Μάλιστα ἔκανε καί κάτι πολύ σημαντικό καί ἀξιέ-παινο. Τά χρήματα πού κέρδιζε ἀπό τά ψάρια πού ἔπιανε καί πωλοῦσε, δέν τά κρατοῦσε γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλά τά μοίραζε στούς ἀνθρώπους πού εἶχαν ἀνάγκη. Καί ὅταν ἐκεῖ-νοι τόν εὐχαριστοῦσαν γιά τήν προσ-φορά του, τούς ἀπαντοῦσε ὅτι δέν εἶναι ἀνάγκη νά τόν εὐχαρι-στοῦν, γιατί δέν εἶναι ξένοι ἀλλά ἀδελφοί καί μέλη τῆς ἴδιας οἰκογε-νείας.

Καί ἄν ἡ Ἐκκλησία γιά τήν ἐνά-ρε-τη ζωή καί τήν πίστη του τοῦ ἐμ-πιστεύθηκε τή διαποίμανση τῶν ἀν-θρώπων καί τόν τίμησε ὄχι μέ κοσμικά ἀξιώματα, ἀλλά καθιστώ-ντας τον ἁλιέα ὄχι ψαριῶν ἀλλά ψυχῶν, χειροτονώντας τον ἀρχικά πρεσβύτερο καί ἀρ-γότερα ἐπίσκοπο Λαμψάκου μέ τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὁ Θεός τόν πλούτισε μέ τή χάρη τῶν θαυμάτων.

Ἔτσι ὁ ἅγιος Παρθένιος προσέ-φερε πλέον στούς ἀνθρώ-πους ὄχι μόνο τήν ἴαση

τῆς ψυχῆς ἀλλά καί τήν ἴαση τοῦ σώματος ἀπό τίς ἀσθέ-νειες πού τούς ταλαι-πωροῦ-σαν.

Αὐτό συνεχίζει νά κάνει ὅμως καί μέχρι σήμερα, δε-καοκτώ περίπου αἰῶνες μετά τήν κοίμησή του, ἀπο-δει-κνύοντας τό μέγεθος τῆς χάρι-τος τοῦ Θεοῦ πού ἔλαβε καί μέ τήν ὁποία θεραπεύει ὅσους ἐπικαλοῦ-νται τή χάρη του καί προστρέχουν σέ αὐτήν, ἰδιαιτέ-ρως τούς πάσχο-ντες ἀπό καρκίνο. Ἀνταποκρίνεται ὁ θαυματουργός ἅγιος μέ τήν ἴδια ἀγάπη, μέ τήν ὁποία προσέφερε στούς συγχρό-νους του τά χρήματα ἀπό τήν πώ-λη--ση τῶν ψαριῶν, ὅταν ἦταν ἐν ζωῇ.

Καί αὐτή τήν ἀγάπη διδάσκει καί σέ μᾶς, πού ἤλθαμε σήμερα νά τι-μή-σουμε τή μνήμη του, γιατί ἡ ἀγά-πη του πρός τόν Θεό καί πρός τούς ἀνθρώπους ἦταν αὐτή, ἡ ὁποία τόν ἀξίωσε καί νά ἐπιτύχει τήν ἁγιότητα ἀλλά καί νά λάβει ἀπό τόν Θεό τή χάρη τῶν θαυμάτων. Γιατί ἡ ἀγάπη εἶναι αὐτή ἡ ὁποία ἀναδεικνύει τόν ἄνθρωπο τέκνο τοῦ Θεοῦ, ἐφόσον, ὅπως ἀκού-σαμε καί στό εὐαγγελικό ἀνά-γνωσμα τῆς περασμένης Κυριακῆς, εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἐντολή τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία ὀφείλουμε ὅλοι ἀνεξαιρέτως νά τηροῦμε, δείχνο-ντας τήν ἀγάπη μας καί πρός τούς συνανθρώπους μας καί πρός τόν Θεό. Καί ὅποιος τηρεῖ τίς ἐντολές, ὅπως λέγει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, αὐτός τόν ἀγαπᾶ πραγματικά. Καί ὁ ἄνθρωπος πού ἀγαπᾶ τόν Θεό, δέν μπορεῖ παρά νά ἀγαπᾶ καί τούς ἀδελ-φούς του, διότι διαφορετικά εἶναι, σύμφωνα μέ τόν μαθητή τῆς ἀγάπης, τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Θεο-λόγο, ψεύ-στης, ἐπειδή δέν μποροῦ-με νά ἀγα-ποῦμε τόν Θεό πού δέν τόν βλέ-πουμε καί νά μήν ἀγαποῦμε τούς ἀδελφούς μας, τούς ὁποίους βλέ-που-με καθημερινά.

Ἄς μιμηθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς τόν ἅγιο Παρθένιο, τόν ὁποῖο ἑορ-τάσαμε καί τιμήσαμε σήμερα, ἀκο-λουθώντας τό παράδειγμά του καί τηρώντας τή μεγάλη αὐτή ἐντολή τῆς ἀγάπης, καί νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καί ἐκεῖνος θά εἶναι πρόθυμος νά ἀνταποκριθεῖ στά αἰτήματά μας καί νά θεραπεύσει τίς ἀσθένειές μας καί νά πρεσβεύει γιά ὅλους μας στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ ὄχι μόνο γιά τήν ἴαση τῶν σωμάτων μας ἀλλά ἰδιαίτερα γιά τή θεραπεία τῆς ψυχῆς μας. Γιατί τά σώματά μας, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, κάποια στιγμή θά πᾶνε ἐκεῖ ἀπό ὅπου προῆλθαν. Χῶμα εἴμεθα καί χῶμα θά γίνουμε, ἀλλά ἡ ψυχή μας εἶναι ἀθάνατη, εἶναι πλασμένη γιά νά πάει σέ Ἐκεῖνον μέ τόν ὁποῖο θά ζήσει αἰώνια. Καί αὐτός εἶναι ὁ Θεός. Γι᾽ αὐτό ἄς φροντίσουμε αὐτά τά πράγματα νά τά τακτοποιοῦμε μέσα στήν ψυχή μας. Ὄχι ὅτι δέν πρέπει νά ζήσουμε αὐτή τήν ψυχή ὅπως πρέπει, καί μέ ἀξιοπρέπεια καί μέ ὑγεία καί μέ τά ἀγαθά πού ὁ Θεός δίδει. Ἀλλά ποτέ μήν ξεχνοῦμε τό ἕνα. Καί αὐτό τό ἕνα εἶναι ἡ ψυχή μας. Τί λέει; «Ζητεῖτε πρῶτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ... καί ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν». Πρωτίστως ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ πού εἶναι ἡ αἰωνιότητά μας, εἶναι ἡ κατοικία μας κοντά σέ ὅλα ἐκεῖνα, τά ὁποῖα ἔχει ἑτοιμάσει γιά ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τόν ἀγαποῦν.

Βέβαια, ἡ ἀσθένεια εἶναι ἕνας πόνος γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους. Κι αὐτόν τόν πόνο πρέπει πάλι νά τόν ἐμπιστευόμεθα στόν Θεό καί στούς ἁγίους, τούς ὁποίους ἔχει ἀκριβῶς σάν γιατρούς, καί στούς ὁποίους καταφεύγουμε καί οἱ ὁποῖοι μᾶς φροντίζουν, ὅπως ὁ ἅγιος Παρθένιος καί ὁ ἅγιος Λουκᾶς ὁ ἰατρός, καί μᾶς θεραπεύουν.

Ζοῦμε πάμπολλα θαύματα καθημερινά ἀπό τούς ἁγίους αὐτούς τούς ἰατρούς, οἱ ὁποῖοι προστρέχουν γιά νά βοηθήσουν τόν ἄνθρωπο μέσα σ᾽ αὐτήν τήν πορεία τῆς ζωῆς του, νά εἶναι πιό ἀνάλαφρος, γιά νά εἶναι πιό ξεκούραστος, γιά νά εἶναι πιό ὑγιής, γιά νά μπορεῖ νά τελεῖ καί τά καθήκοντά του τά πνευματικά.

Γι᾽ αὐτό ἄς τούς ἐπικαλούμεθα, καί ἰδιαιτέρως τόν ἅγιο Παρθένο, πού ἦταν ἕνας ἁπλούστατος ἄνθρωπος, σέ σύγκριση μέ τόν ἅγιο Λουκᾶ, πού ἦταν καθηγητής Πανεπιστημίου· ἐκεῖνος ἦταν ἕνας ψαράς. Ἀλλά δέν ἔχει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καμία σημασία αὐτό. Καί οἱ δύο, ἐπειδή ἀγάπησαν τόν Θεό, χαριτώθηκαν ἰδιαίτερα, καί πῆραν καί αὐτό τό μέγα εὐεργέτημα ἀπό τόν Θεό, νά θεραπεύουν τίς ψυχές καί τά σώματα τῶν ἀνθρώπων.

Ἄς ἔχουμε τή χάρη τους.

© Kosmas Karagiannis IMBNK